

[Horn.]

hvor det er uforsvarligt — der vil altsaa være en Del —, gaar vi ikke ind i Støtte, men der er en Række Egne, hvor Banerne vel ikke vil kunne klare sig, men hvor de er ganske nødvendige for Erhvervslivet, og derfor er det nødvendigt, at Stat og Kommuner efter Evne og i Fællesskab søger at holde disse Baner gaaende. Det er jo nu engang saadan, at Banerne har en Transportpligt, hvilket Lastbilerne ikke har. Der er en Række Varer, som skal transporteres, som Bilerne glider udenom, og den Transport maa Banerne klare, og der er visse Top- og Spidsbelastninger, som Banerne ogsaa maa tage. Ud fra en saadan Betragtning vil det være uforsvarligt fra Samfundets Side ikke at støtte disse Baner. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) kunde tænke sig, at vi skulde ind i de Forhold, som vi kendte i 30'erne, med — jeg nævner bare et Par enkelte Ting — Arbejdskraft, der blev underbudt, nye sociale Understøttelser o. s. v., Svindel og Bedrageri baade paa det ene og det andet Omraade, simpelt hen fremtvunget af dette System. Vi ved, hvordan gamle Forældre blev ruineret, fordi deres Sønner vilde køre Lastbil og meget andet. Vi vil ikke tilbage til det System.

Til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen skal jeg gøre den Bemærkning, at det laa uden for Udvalgets Opgave at beskæftige sig med en Trafikplan; det var Modernisering, det drejede sig om.

Maa jeg saa endelig sige til det ærede Medlem Hr. Juul, at Princippet i dette Forslag er det samme Princip, som laa i den tidligere Ministers Forslag: man vil prøve, om Kommunerne virkelig staar bag disse Baner, som skal have denne Hjælp. Det blev fastholdt fra den tidligere Ministers Side, og det er blevet fastholdt af den nuværende Minister, og jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at hele Udvalget faktisk har erkendt, at det maa være saadan, at Kommunerne maa tage det Ansvar, som der vil være ved at gaa ind i Modernisering, forpligte sig, som det ogsaa er nævnt i Betænkningen, til at støtte Banernes Drift videre fremover. Udvalgets Flertal har bøjet sig for dette Argument, det gjorde vi ogsaa i det tidligere Udvalg, og det var netop derfor, at det tidligere Udvalg var naaet saa vidt, at vi faktisk var ved at kunne slutte vort Arbejde uden at foreslaa Ændringer i Forslaget, som dengang var forelagt nøjagtig enslydende med det, der nu har foreligget. Vi har ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Juul siger, alle været enige om,

at Kommunerne skulde lettes, hvis det var muligt, men har ogsaa erkendt — det erkendte vi i høj Grad i det tidligere Udvalg —, at naar Statens Økonomi er saa anspændt, som den er, saa maa vi afstaa fra at fastholde Kravet om, at Staten yderligere skal stille Midler til Raadighed.

Naar Tingene ligger saadan — og det ved det ærede Medlem Hr. Juul, og det ved de Medlemmer, som var Medlemmer af det tidligere Udvalg, at de gør —, saa er det helt fejlagtigt at tale om, at der er nogen, der er rendt. Der er kun sket det, at der i Mellemtiden er affholdt et Valg, og der er sket det, at Venstre har placeret sig i en anden Stilling i Dag som Oppositionsparti, end da det var Regeringsparti. Det er det, der er sket, og hvis Venstre mener, at det kan tjene nogle politiske Fedtskillinger ved denne lille Reklame for, at de skulde være et Parti, der særlig varetager Kommunernes Interesser, saa siger jeg Velbekomme! Men lad i alt Fald være med at tale om, at Socialdemokratiet skulde have en anden Stilling, naar vi er Regeringsparti, end naar vi er Oppositionsparti. Vi har fastholdt vor Linie; de, der er rendt, er Partiet Venstre. Jeg anbefaler endnu en Gang, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets Flertal, og stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre.

Juul: Den højtærede Minister udtalte, at han var forundret over Venstres Stilling. Det har jeg noget vanskeligt ved at forstaa, for Venstres Stilling i Øjeblikket er jo netop den Stilling, som den højtærede Ministers Parti indtog i Maj 1947. Det er den Stilling, Venstre gaar ind for i Dag, og at Ministeren er forundret over det, begriber jeg ikke. Ministeren begrunder sin Forundring ved at hævde, at da vi havde Lovforslaget i Udvalg sidst, var der overhovedet ikke Tale om Ændringsforslag. Nu kender jeg jo en lille Smule til det Udvalgsarbejde, der foregik i Maj 1947. Da havde jeg den Ære at være Formand for Udvalget, og vi naaede ikke saa vidt i vort Arbejde dengang, at vi overhovedet fik nogen Forhandling med Ministeren, men vi var i Udvalget enige om, at vi skulde have en Forhandling netop om en Forhøjelse af Statens Bidrag i Forhold til Kommunernes. Vi fik ikke den Forhandling, men jeg vil tro, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Horn vil erkende, at Tanken var, at vi skulde have den, og under den Forudsætning, at vi var enige om at ønske en Forhøjelse for Statens Vedkommende. Naar det saa hævdes over for vor Stilling